

No 3424.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de directe belastingen II te Rotterdam van 12 April 1927, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1925/26;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep ;

Overwegende dat belanghebbende die, na voor het genoemde jaar aangifte te hebben gedaan van een inkomen van f 561.30 werd aangeslagen naar een inkomen van f 2000-, daartegen bezwaar heeft ingediend bij den Inspecteur der directe belastingen en tegen diens afwijzende beschikking is opgekomen bij den Raad van Beroep, in zijn beroepschrift, voor zooveel thans nog van belang, aanvoerende, dat zijn inkomen inderdaad niet meer heeft bedragen, dan het door hem aangegeven cijfer, dat de helft van de winst met varkens behaald is ten goede gekomen aan zijn vader en dat de slechte uitkomst van zijn bedrijf in hoofdzaak is te wijten aan de lage zuivelopbrengst en hoogere voerrekening tengevolge van het mond- en klauwzeer onder zijn vee;

dat de Inspecteur in zijn vertoogschrift heeft opgemerkt, dat belanghebbende een bedrijf heeft van 13 H.A., gepacht voor f 1500-, waarop gemiddeld 15 koeien worden gehouden, dat hij thans een soort boekhouding doet voeren, waarvoor hij cijfers verstrekt, welke echter door hem, die ze moet verwerken, vermoedelijk niet worden gecontroleerd; dat de winst, die volgens die aldus opgemaakte boekhouding zou zijn behaald, gelet op het feit, dat van tegenslag in het bedrijf niet gebleken is, immers belanghebbende zelf heeft erkend, dat de toestand van den veestapel redelijk was, zoo ongelooflijk laag is, dat aan haar geen vertrouwen kan worden geschonken en de winst behoort te worden vastgesteld naar de norm van f 110- per koe, makende f 1650-, zoodat, indien daarbij wordt gevoegd huurwaarde woning, eigen gebruik uit het bedrijf en

de winst op de varkens, het inkomen zeker niet lager moet worden aangenomen dan op f 2000-;

dat de Raad van Beroep aannemende dat inderdaad de helft van de winst met de varkens behaald ten voordeele is gekomen van belanghebbendes vader, op de gronden en motieven van het verzoekschrift den aanslag, waarmede hij belanghebbende niet bezwaard achtte, heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende in zijn beroep in cassatie er zich over beklagt, dat

1° de aanslag, waarbij is afgeweken van zijn op zijn boekhouding berustende aangifte, is gehandhaafd, ofschoon de Inspecteur, wiens gronden en motieven door den Raad zijn overgenomen, op zijn boekhouding geen aanmerking heeft gemaakt en deze dus als juist gehouden moet worden aangemerkt;

2° volgens den Inspecteur niet zou zijn gebleken, dat het bedrijf in sterken mate door bijzondere omstandigheden, heeft geleden, ten onrechte, daar het vee in het betrokken jaar door ernstige ziekte is aangetast geworden;

Overwegende dat de eerste grief moet worden afgewezen, daar de Inspecteur en dus ook de Raad - al zijn niet bepaalde fouten in de cijfers der boekhouding aangewezen, het daaruit opgemaakte winstcijfer, vergeleken met wat redelijkerwijze onder normale omstandigheden is te verwachten, dermate onaannemelijk hebben geoordeeld, dat zij op dien grond, wel verre van de boekhouding als juist te erkennen, deze in haar geheel als onbetrouwbaar hebben verworpen;

Overwegende, wat de tweede grief betreft, dat in het algemeen, de Raad tot zoodanige verwerping bevoegd is en het hem evenzeer vrij staat na terzijdestelling van de boekhouding het inkomen door schatting naar normen vast te stellen;

dat het echter anders wordt, indien de uitkomsten van een bedrijf den ongunstigen invloed hebben ondervonden van abnormale omstandigheden, in welk geval immers het enkele feit, dat het winstcijfer lager is dan in de bedrijven, die onder normale omstandigheden hebben gewerkt geen voldoende grond kan opleveren voor twijfel aan de juistheid der boekhouding, en, al is de afwijking zoo groot, dat zij ook door die bijzondere omstandigheden niet wordt verklaard, er in elk geval geen grond is voor onveranderde toepassing der norm;

dat hieruit volgt dat, indien op bijzondere omstandigheden, als hierboven

bedoeld beroep wordt gedaan, een schatting bloot naar normen, slechts mag geschieden, nadat dit beroep met opgaven van voldoende gronden is verworpen;

dat nu belanghebbende ten deze had beweerd, dat de slechte uitkomst van zijn bedrijf het gevolg was van het voorkomen van mond- en klauwzeer bij zijn vee en de Inspecteur zonder op die bewering nader in te gaan daartegen over niet anders heeft gesteld dan de verzekering, dat van eenig tegenslag in belanghebbende's bedrijf niet is gebleken, welke verzekering echter uitsluitend steunt op een vage uiting van belanghebbende, waarvan niet is vermeld, wanneer en in welk verband zij is gedaan en waarvan dus niet kan worden nagegaan, of zij recht geeft zijn beroep op abnormale omstandigheden ter zijde te stellen;

dat daarin niet te vinden een behoorlijk gemotiveerde weerlegging van belanghebbende's bewering en dat nu de Raad in plaats van zelfstandig de gronden uiteen te zetten, waarop zijn beslissing berust, heeft gemeend te kunnen volstaan met overneming van de gronden van het verzoekschrift, dientengevolge ook in de uitspraak zoodanige weerlegging ontbreekt;

dat zij derhalve niet voldoet aan den eisch van artikel 16 der wet van 19 December 1914 Staatsblad no 564 en niet in stand kan worden gehouden;

Vernietigt de bestreden uitspraak;

Verwijst het geding naar den Raad van Beroep voor de directe Belastingen II te Rotterdam ter verdere behandeling en beslissing van de zaak met inachtneming van dit arrest.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Visser, Van den Dries, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Griffier Kist, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den zes en twintigsten October 1900 Zeven en Twintig.

Kist

Fentener van Vlissingen